ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LÉGER

της 9ης Φεβρουαρίου 1999 *

1. Η παρούσα προσφυγή ακυρώσεως, ασκηθείσα από το Βασίλειο της Σουηδίας, στρέφεται κατά του κανονισμού (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων των ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1997, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται [1].

2. Το Βασίλειο της Σουηδίας διαφωνεί με το μερίδιο των αλιευμάτων γάδου που του δόθηκε για το έτος 1997 δυνάμει του επιδίκου κανονισμού.

I — Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

Η σύμβαση για την αλιεία και διατήρηση των ζώντων πόρων στη Βαλτική Θάλασσα και στους Belts [2]

3. Η αλιεία στη θάλασσα της Βαλτικής ρυθμίζεται από τη διεθνή επιτροπή αλιείας για τη θάλασσα της Βαλτικής (στο εξής: διεθνής επιτροπή), η οποία συστάθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου V της συμβάσεως.

4. Η διεθνής επιτροπή καθορίζει σε ετήσια βάση και για κάθε συμβαλλόμενο μέρος το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων (στο εξής: ΣΕΑ) για κάθε απόθεμα ιχθύων και για κάθε ζώνη, με βάση επιστημονικά δεδομένα. Προς τούτο, επεξεργάζεται συστάσεις που καθίστανται υποχρεωτικές για τα συμβαλλόμενα κράτη εφόσον τα τελευταία δεν έχουν υποβάλει ένσταση εντός ορισμένης προθεσμίας [3].

5. Τα ΣΕΑ του γάδου για το έτος 1997 καθορίστηκαν κατά την 22α σύνοδο της διεθνούς επιτροπής που πραγματοποιήθηκε στη Βαρσοβία από τις 16 έως τις 20 Σεπτεμβρίου 1996. Όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 4 σύσταση [4], η οποία υιοθετήθηκε κατά την εν λόγω σύνοδο, τα ΣΕΑ του γάδου εντός των αλιευτικών ζωνών της Κοινότητας δεν πρέπει να υπερβαίνουν τους 109 600 τόνους.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ 1997, L 66, σ. 1, άλλως αποκαλούμενος «επίδικος κανονισμός».

2 — Σύμβαση αποκαλούμενη «σύμβαση του Gdansk» (στο εξής: σύμβαση), στην οποία η Κοινότητα προσχώρησε με την απόφαση 83/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1983, περί της προσχωρήσεως της Κοινότητας στη σύμβαση για την αλιεία και διατήρηση των ζώντων πόρων στη Βαλτική Θάλασσα και στους Belts, όπως τροποποιήθηκε με το υπογραφέν στις 11 Νοεμβρίου 1982 στη Βαρσοβία πρωτόκολλο της διασκέψεως των εκπροσώπων των συμβαλλομένων στη σύμβαση κρατών (ΕΕ L 237, σ. 4). Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στις 18 Μαρτίου 1984 έναντι της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

3 — Άρθρα IX έως XI της συμβάσεως.

4 — Παράρτημα αριθ. 3 του εγγράφου της προσφυγής.

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3760/92

6. Ο ανωτέρω κανονισμός του Συμβουλίου θεσπίζει κοινοτικό σύστημα για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια [5].

7. Το άρθρο 8, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι:

«Το Συμβούλιο, αποφαινόμενο με ειδική πλειοψηφία, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής:

i) καθορίζει για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας, ανά περίπτωση, το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων ή/και της συνολικής επιτρεπόμενης αλιευτικής προσπάθειας σε πολυετή βάση (...)».

8. Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, σημείο ii, το Συμβούλιο, αποφαινόμενο και πάλι με ειδική πλειοψηφία, «κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα (...)».

9. Κατά το άρθρο 3, στοιχείο ζ', του βασικού κανονισμού, ως «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» νοούνται «οι αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες για την Κοινότητα στα κοινοτικά αλιευτικά ύδατα, συν το σύνολο των αλιευτικών δυνατοτήτων που είναι διαθέσιμες για την Κοινότητα εκτός των υδάτων της, μείον τις αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες και παραχωρούνται σε τρίτες χώρες».

Το άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Σουηδίας [6]

10. Το άρθρο 121, παράγραφος 1, ορίζει, για κάθε είδος και ζώνη, το μερίδιο των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων το οποίο πρέπει να χορηγηθεί στο Βασίλειο της Σουηδίας και του οποίου οι συντελεστές εκμεταλλεύσεως υπόκεινται σε περιορισμό αλιευμάτων.

11. Το μερίδιο του Βασιλείου της Σουηδίας σε γάδο εντός της ζώνης III b, c, και d, ορίζεται σε 35,037 % [7], όπως προκύπτει από τον πίνακα του άρθρου 121, παράγραφος 1. Όπως προβλέπεται στην υποσημείωση 7 του εν λόγω πίνακα: «το ποσοστό αυτό ισχύει για τους πρώτους 50 000 τόνους των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων», ενώ «για τις

5 — Κανονισμός της 20ής Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 389, σ. 1, άλλως αποκαλούμενος: βασικός κανονισμός).

6 — Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και περί των προσαρμογών των συνθηκών στις οποίες θεμελιώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21), όπως είναι διατυπωμένη στην απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, της 1ης Ιανουαρίου 1995, για την προσαρμογή των πράξεων προσχωρήσεως νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 1, σ. 1, στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως).

7 — Στο εξής: κλείδα κατανομής.

υπερβαίνουσες τους 50 000 τόνους κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες, το μερίδιο του Βασιλείου της Σουηδίας ορίζεται σε 40,000 %». Σύμφωνα με την ίδια υποσημείωση, «οι κατανομές αυτές δεν λαμβάνουν υπόψη τη συνεχή μεταφορά ποσοστώσεων από τη Σουηδία στην Ένωση, με τη σημερινή σύνθεσή της, βάσει της Συμφωνίας ΕΟΧ του 1992».

12. Το άρθρο 121, παράγραφος 2, προβλέπει: «τα χορηγούμενα στο Βασίλειο της Σουηδίας μερίδια ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 (...)».

13. Με βάση τη διάταξη αυτή, η κατανομή των μεριδίων πραγματοποιήθηκε, όσον αφορά τα έτη 1995 και 1996, με τους κανονισμούς (ΕΚ) 3362/94 [8] και (ΕΚ) 3074/95 [9] αντίστοιχα.

14. Όσον αφορά το έτος 1997, η κατανομή έγινε με τον επίδικο κανονισμό.

Ο κανονισμός 390/97

15. Το άρθρο 2 του επιδίκου κανονισμού προβλέπει ότι τα ΣΕΑ «(...) των αποθεμάτων ή ομάδων αποθεμάτων επί των οποίων εφαρμόζεται η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση και το διαθέσιμο μερίδιο αλιευμάτων για την Κοινότητα καθορίζονται για το έτος 1997 όπως παρατίθεται στο παράρτημα Ι».

16. Το ΣΕΑ γάδου της ζώνης III b, c και d ανέρχεται σε 112 452 τόνους, βάσει του παραρτήματος Ι. Η χορηγηθείσα στο Βασίλειο της Σουηδίας ποσότητα ανέρχεται, σύμφωνα με το ίδιο παράρτημα, σε 38 860 τόνους [10].

Ο «γάδος αντισταθμίσεως»

17. Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση, ο καθορισμός του σουηδικού μεριδίου των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων γάδου έφερε στην επιφάνεια αντιτιθέμενα συμφέροντα.

18. Ορισμένα κράτη μέλη εκτίμησαν ότι το μερίδιο αυτό δεν αντανακλούσε τις ιστορικές αλιευτικές δομές και έθιγε ως εκ τούτου τα

8 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1995, καθώς και περί ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 363, σ. 1).

9 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996, και περί ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 330, σ. 1).

10 — Ο υπολογισμός του χορηγηθέντος στο Βασίλειο της Σουηδίας μεριδίου έγινε με τον ακόλουθο τρόπο: 35,037 % των 50 000 τόνων + 40,000 % των 59 600 τόνων = 41 360 τόνοι, εκ των οποίων έπρεπε να αφαιρεθούν 2 500 τόνοι για την εκπλήρωση των αναληφθεισών στο πλαίσιο του ΕΟΧ υποχρεώσεων, ήτοι 38 860 τόνοι. Επομένως, το μερίδιο του Βασιλείου της Σουηδίας υπολογίστηκε με βάση συνολικό ποσό 109 600 τόνων, ενώ η διαφορά των 2 852 τόνων μεταξύ της ποσότητας αυτής και των 112 452 τόνων συνιστά τον «γάδο αντισταθμίσεως».

ίδια συμφέροντά τους σε θέματα αλιείας στη θάλασσα της Βαλτικής.

19. Κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου από 25 Φεβρουαρίου έως 1 Μαρτίου 1994, το Συμβούλιο αποφάσισε να συμπεριλάβει στα πρακτικά του την ακόλουθη δήλωση: [11]

«Γάδος Βαλτικής

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα επιτύχουν επιπρόσθετα αλιευτικά δικαιώματα γάδου ίσα προς οιοδήποτε μερίδιο δοθεί στη Σουηδία άνω του 35,037 %. Οι επιπρόσθετες ποσοστώσεις θα κατανεμηθούν μεταξύ Γερμανίας και Δανίας» [12].

20. Σύμφωνα με την ανωτέρω δήλωση, η Κοινότητα αγόρασε «γάδο αντισταθμίσεως» από τρία κράτη της Βαλτικής για τα έτη 1995, 1996 και 1997.

21. Το 1995, ο γάδος που μπορούσε να αλιευθεί στα ύδατα των κρατών της Βαλτικής κατανεμήθηκε μεταξύ του Βασιλείου της Δανίας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Το 1996, η νέα ποσότητα που έλαβε η Κοινότητα μπορούσε να αλιευθεί στα κοινοτικά ύδατα. Κατανεμήθηκε επίσης μεταξύ των ανωτέρω δύο κρατών.

22. Για το έτος 1997, η Κοινότητα έλαβε 2 852 τόνους «γάδου αντισταθμίσεως», ήτοι 900 τόνους από την Εσθονία, 127 τόνους από τη Λετονία και 1 825 τόνους από τη Λιθουανία. Η ποσότητα αυτή κατανεμήθηκε μεταξύ του Βασιλείου της Δανίας (69 % = 1 968 τόνοι) και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (31 % = 884 τόνοι). Ακολούθως, κάθε μερίδιο προστέθηκε στα διαθέσιμα για την Κοινότητα ΣΕΑ, τα οποία κατανεμήθηκαν, σύμφωνα με τις κλείδες κατανομής που αντιστοιχούσαν στο κάθε κράτος μέλος, στο Βασίλειο της Δανίας (ήτοι, συνολικά, 49 494 τόνοι) και στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (ήτοι, συνολικά, 21 638 τόνοι).

23. Επομένως, το σύνολο των ΣΕΑ, το οποίο ανέρχεται, σύμφωνα με το παράρτημα I του κανονισμού 390/97, σε 112 452 τόνους, αναλύεται σε 109 600 τόνους οριζόμενους από τη διεθνή επιτροπή και σε 2 852 τόνους «γάδου αντισταθμίσεως».

II — Επί της προσφυγής ακυρώσεως

24. Προς στήριξη της προσφυγής του, το Βασίλειο της Σουηδίας ισχυρίζεται ότι η κατανομή του γάδου στη ζώνη III b, c και d για το έτος 1997, όπως προκύπτει από τον επίδικο κανονισμό, έρχεται σε αντίθεση προς τις διατάξεις του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως στο

11 — Στο εξής: η δήλωση του 1994.

12 — Δήλωση καταχωρισθείσα στα πρακτικά της 1733ης συνόδου του Συμβουλίου, η οποία έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες.

βαθμό που δεν του χορηγήθηκε κανένα μερίδιο «γάδου αντισταθμίσεως».

25. Συγκεκριμένα, το προσφεύγον εξηγεί ότι ο «γάδος αντισταθμίσεως» δεν αποτελεί εξωτερικό πόρο, κατά την έννοια της Πράξεως Προσχωρήσεως, αλλά κοινοτική αλιευτική δυνατότητα εμπίπτουσα στο άρθρο 121, παράγραφος 1, ένα μέρος της οποίας, υπολογιζόμενο σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που ορίζει η ανωτέρω διάταξη, πρέπει συνεπώς να του αναλογεί.

26. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή τάσσονται ομού υπέρ της απορρίψεως της προσφυγής με το αιτιολογικό ότι ο «γάδος αντισταθμίσεως» είναι εξωτερικός πόρος της Κοινότητας, μη εμπίπτων ως εκ τούτου στην κλείδα κατανομής του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως. Υποστηρίζουν ότι ο «γάδος αντισταθμίσεως» οφείλει την ύπαρξή του στην ανάγκη χορηγήσεως στο Βασίλειο της Δανίας και στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επί πλέον ποσοστώσεων ως αντισταθμίσματος για την προσβολή των συμφερόντων τους λόγω του, κατά τα ανωτέρω κράτη, μεριδίου που αναγνωρίστηκε στο Βασίλειο της Σουηδίας κατ' εφαρμογήν της ανωτέρω κλείδας κατανομής [13].

27. Επομένως, το νομότυπον του επιδίκου κανονισμού εξαρτάται από το αν η κλείδα κατανομής του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως τυγχάνει ή όχι εφαρμογής στον «γάδο αντισταθμίσεως».

28. Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα, επιβάλλεται η ερμηνεία της διατάξεως αυτής από την οποία δεν μπορεί να παρεκκλίνει ο κανονισμός 390/97. Ορισμένα στοιχεία που επικαλέστηκαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή για να δικαιολογήσουν τον επίδικο κανονισμό δεν είναι σε θέση να αναπληρώσουν την εν λόγω ερμηνεία για τους σκοπούς της απορρίψεως προσφυγής που άσκησε η Σουηδική Κυβέρνηση, μολονότι φωτίζουν ενίοτε λυσιτελώς την έννοια του άρθρου 121, παράγραφος 1.

29. Έτσι, η μνεία των ιστορικών αλιευτικών δομών στη θάλασσα της Βαλτικής, η οποία θα επέτρεπε να συναχθεί ότι υφίσταται ανάγκη επανεξισορροπήσεως των κατανεμηθεισών με την Πράξη Προσχωρήσεως ποσοτήτων μέσω της αποδείξεως ότι η κλείδα κατανομής για το Βασίλειο της Σουηδίας υπερβαίνει τις αλιευτικές συνήθειες στον τομέα, δεν θα ήταν αρκετή για τη στοιχειοθέτηση του νομοτύπου του επιδίκου κανονισμού, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι δομές αυτές είναι γνωστές και δεν επιδέχονται αμφισβήτηση.

30. Ομοίως, η δήλωση του 1994, ακόμη και αν εκληφθεί ως ρητώς εγκριθείσα από το Βασίλειο της Σουηδίας, δεν μπορεί να παρεκκλίνει από το άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως αν αποδειχθεί ότι η κλείδα κατανομής που αναγνωρίστηκε στη Σουηδία τυγχάνει αδιακρίτως εφαρμογής όσον αφορά όλες τις ποσότητες γάδου που δόθηκαν στην Κοινότητα εντός της σχετικής ζώνης.

13 — Σύμφωνα με το Συμβούλιο, το Βασίλειο της Δανίας και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εκτιμούσαν ότι το μερίδιο που χορηγήθηκε τελικά στο Βασίλειο της Σουηδίας δεν αντανακλούσε πιστά τις ιστορικές αλιευτικές δομές στη θάλασσα της Βαλτικής.

31. Η δήλωση αυτή όχι μόνο συνιστά απλώς, σύμφωνα με το ίδιο το Συμβούλιο, πολιτική δέσμευση [14], γεγονός που δεν αρκεί ώστε η δήλωση αυτή να παραγάγει τις έννομες συνέπειες που είναι συνυφασμένες με τις εκδιδόμενες βάσει των κανόνων της Συνθήκης ΕΚ δεσμευτικές κοινοτικές πράξεις, αλλ' επιπλέον, σε περίπτωση που αναγνωριζόταν οποιαδήποτε ερμηνευτική αξία στην ανωτέρω δήλωση, όπως συμβαίνει ενίοτε να δέχεστε για την κατηγορία αυτή πράξεων, δεν θα μπορούσε να είναι λυσιτελής εν προκειμένω για την επίλυση της διαφοράς [15].

32. Πράγματι, η δήλωση του 1994, η οποία θεσπίζει την αρχή της κτήσεως επί πλέον αλιευτικών δικαιωμάτων για τον γάδο, προκειμένου αυτά να χορηγηθούν στο Βασίλειο της Δανίας και στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, οδήγησε στη θέσπιση των επιδίκων διατάξεων του κανονισμού 390/97. Επομένως, το περιεχόμενό της εμφανίζει περισσότερο ενδιαφέρον για την ερμηνεία του κανονισμού παρά για την εκτίμηση του νομοτύπου του ενόψει της Πράξεως Προσχωρήσεως.

33. Η έννοια των συναφών διατάξεων του επιδίκου κανονισμού δεν είναι ασαφής, εφόσον, στο παράρτημα Ι της εν λόγω Πράξεως το ΣΕΑ γάδου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας εντός της ζώνης III b, c και d περιλαμβάνει «γάδο αντισταθμίσεως», ενώ το ΣΕΑ του Βασιλείου της Σουηδίας καθορίζεται με βάση αποκλειστικά το ΣΕΑ που χορήγησε η διεθνής επιτροπή.

34. Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι το μερίδιο που διεκδικεί το Βασίλειο της Σουηδίας αφορά αναγνωρισθέντα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αλιευτικά δικαιώματα με συγκεκριμένο σκοπό, ήτοι την αντιστάθμιση της μειώσεως του μεριδίου των ΣΕΑ του Βασιλείου της Δανίας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της Πράξεως Προσχωρήσεως.

35. Συναφώς, επιβάλλεται η διευκρίνιση ότι οι λόγοι που πρυτάνευσαν, όπως ακριβώς συνέβη και με τη δήλωση του 1994 που δεν μπορεί να παρεκκλίνει από την κατά το άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως αρχή, για την υιοθέτησή της δεν οδηγούν σε ασφαλή ερμηνεία της διατάξεως αυτής.

36. Η ανάγκη αντισταθμίσεως, στην οποία οφείλεται η απόφαση περί κτήσεως των προσθέτων αλιευτικών δικαιωμάτων, μπορεί επίσης να έγκειται στο ότι το άρθρο 121, παράγραφος 1, θεσπίζει κλείδα κατανομής εφαρμοστέα επί του συνόλου των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων. Σε παρόμοια περίπτωση, τα αλιευτικά δικαιώματα που επιτυγχάνονται δυνάμει της δηλώσεως του 1994 συνιστούν αντιστάθμιση επέχουσα θέση απόλυτης αξίας και όχι επανεξισορρόπηση των μεριδίων που αντιστοιχούν σε κάθε κράτος μέλος.

14 — Σελίδα 1 της γαλλικής μεταφράσεως της απαντήσεως της Επιτροπής στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου.

15 — Το Δικαστήριο έκρινε παγίως ότι: «(...) οι δηλώσεις που περιλαμβάνονται στα πρακτικά συνεδριάσεως έχουν περιορισμένη αξία, υπό την έννοια ότι δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για την ερμηνεία διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, εφόσον το περιεχόμενο της εν λόγω δηλώσεως δεν απαντά στο κείμενο της επίδικης διατάξεως και, επομένως, στερείται νομικής σημασίας» (απόφαση της 29ης Μαΐου 1997 στην υπόθεση C-329/95, VAG Sverige, Συλλογή 1997, σ. I-2675, σκέψη 23). Πάντως, το Δικαστήριο μετριάζει αυτή τη στάση αρχής οσάκις διευκρινίζει ότι «(...) η δήλωση αυτή, εφόσον με το περιεχόμενό της επιδιώκεται να διευκρινιστεί μια γενική έννοια (...) [μνημονευόμενη σε οδηγία], μπορεί να ληφθεί υπόψη για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής» (απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 1998 στην υπόθεση C-368/96, Generics, Συλλογή 1998, σ. I-7967, σκέψη 27).

37. Επομένως, η επιδίωξη αντισταθμίσεως δεν αποτελεί αμάχητο τεκμήριο ότι επιβάλλεται η ερμηνεία της Πράξεως Προσχωρήσεως κατά τρόπο συνάδοντα προς εκείνο που προτείνουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή.

38. Κατά συνέπεια, η εκτίμηση του κύρους του επιδίκου κανονισμού διέρχεται από την ερμηνεία του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως.

39. Η Σουηδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η έννοια των «κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων», χρήση της οποίας γίνεται στο άρθρο 121, παράγραφος 1, ορίζεται στο άρθρο 3, στοιχείο ζ', του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει συγκεκριμένα ότι «(...) ως κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» νοούνται «οι αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες για την Κοινότητα στα κοινοτικά αλιευτικά ύδατα, συν το σύνολο των αλιευτικών δυνατοτήτων που είναι διαθέσιμες για την Κοινότητα εκτός των υδάτων της, μείον τις αλιευτικές δυνατότητες που είναι διαθέσιμες και παραχωρούνται σε τρίτες χώρες». Έπεται ότι το αναλογούν στο Βασίλειο της Σουηδίας μερίδιο γάδου έπρεπε να αξιολογηθεί μέσω της εφαρμογής και της κλείδας κατανομής που αφορά τον «γάδο αντισταθμίσεως», δεδομένου ότι ο όρος «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες» περιλαμβάνει και τα κτηθέντα από την Κοινότητα αλιευτικά δικαιώματα [16].

40. Το προσφεύγον προσθέτει ότι ουδαμού διευκρινίζεται ότι η εφαρμογή των άρθρων 116 έως 122 της Πράξεως Προσχωρήσεως, συμπεριλαμβανομένου του τιτλοφορουμένου «πρόσβαση στα ύδατα και στους πόρους» τμήματος ΙΙ, περιορίζεται στους εσωτερικούς πόρους.

41. Το Συμβούλιο αντικρούει ότι από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο σκοπός του τμήματος ΙΙ έγκειται στη ρύθμιση της αλιείας εντός των υδάτων που δεν ανήκουν στην Κοινότητα. Προσθέτει ότι από την ύπαρξη και τη διατύπωση του παρατιθεμένου στο άρθρο 121, παράγραφος 1, πίνακα προκύπτει με σαφήνεια ότι η διάταξη αυτή αφορά μόνον το χορηγηθέν στο Βασίλειο της Σουηδίας μερίδιο εντός των «ζωνών αναφοράς για τον καθορισμό των ΣΕΑ». Διευκρινίζει ότι το ακρωνύμιο «ΣΕΑ» χρησιμοποιείται κατά κανόνα για την κατανομή των εσωτερικών πόρων.

42. Το Συμβούλιο διευκρινίζει περαιτέρω ότι η αναφορά στα «ύδατα της Κοινότητας», στην υποσημείωση 2 του πίνακα, σημαίνει ότι η κλείδα κατανομής ισχύει μόνο για τους εσωτερικούς πόρους της Κοινότητας, ήτοι για τις διαθέσιμες υπέρ της Κοινότητας αλιευτικές δυνατότητες που αποτελούν προϊόν των δικών της αλιευτικών δικαιωμάτων εντός των υπαγομένων στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών υδάτων.

43. Εξάλλου, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο όρος «κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες», ο οποίος περιλαμβάνει τις αλιευτικές δυνατότητες εντός των υδάτων τρίτης χώρας καθώς και εντός των διεθνών υδάτων δεν μπορεί να τυγχάνει εφαρμογής επί του άρθρου 121, παράγραφος 1, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν εμπεριέχει αλιευτικές δυνατότητες απορρέουσες από συμφωνίες

16 — Με βάση την ανωτέρω αρχή υπολογισμού, το Βασίλειο της Σουηδίας, το οποίο καταψήφισε τον επίδικο κανονισμό, υπολογίζει το μερίδιο που του αναλογεί σε 39 999 τόνους (0,35037 x 50 000 τόνους και 0,40000 x 62 452 τόνους — 2 500 τόνους) (σ. 6 της γαλλικής μεταφράσεως του δικογράφου της προσφυγής).

συναφθείσες με τρίτα κράτη. Η Επιτροπή αναφέρεται συναφώς στη δομή και στο περιεχόμενο του τίτλου V, κεφάλαιο 3, της Πράξεως Προσχωρήσεως.

44. Καίτοι δεν στερούνται αμφισημειών, το ίδιο όπως και τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι, η διατύπωση του άρθρου 121, παράγραφος 1, και η θέση που καταλαμβάνει η ανωτέρω διάταξη στην Πράξη Προσχωρήσεως μας παρέχουν, μολοντούτο, χρήσιμα ερμηνευτικά στοιχεία.

45. Επιβάλλεται, καταρχάς, να διευκρινιστούν οι ακριβείς συνέπειες που μπορούν να συναχθούν από τη θέση που κατέχει το άρθρο 121, στο τιτλοφορούμενο «αλιεία» κεφάλαιο 3 του τίτλου V περί των «μεταβατικών μέτρων που αφορούν τη Σουηδία» [17].

46. Θεωρώ, συμφωνώντας με το Βασίλειο της Σουηδίας, ότι από τη θέση που κατέχει το άρθρο 121 στο τιτλοφορούμενο «πρόσβαση στα ύδατα και στους πόρους» τμήμα II, ήτοι εκτός του αναφερομένου στους «εξωτερικούς πόρους» τμήματος III, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η κλείδα κατανομής αφορά αποκλειστικώς τους εσωτερικούς πόρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και όχι τις απορρέουσες από τις συναφθείσες μεταξύ αυτής και τρίτων κρατών συμφωνίες αλιευτικές δυνατότητες, όπως υποστηρίζουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή.

47. Το τμήμα III «εξωτερικοί πόροι» περιλαμβάνει δύο κείμενα, τα άρθρα 124 και 125, το αντικείμενο των οποίων περιορίζεται, όσον αφορά το πρώτο άρθρο, στο εφαρμοζόμενο από της προσχωρήσεως του Βασιλείου της Σουηδίας νομικό καθεστώς επί των αλιευτικών συμφωνιών που συνήψε η χώρα αυτή με τρίτες χώρες, καθώς και, όσον αφορά το δεύτερο άρθρο, στους κανόνες που αφορούν τη χορήγηση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως χρηματοδοτικής εισφοράς «(...) για την ελευθέρωση μικρών σολομών που πραγματοποιούν οι αρμόδιες σουηδικές αρχές».

48. Επομένως, το πεδίο εφαρμογής του τμήματος III δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τείνει να συμπεριλάβει τις συναφθείσες από την Κοινότητα με τρίτα κράτη συμφωνίες, γεγονός που αφήνει εκτός συζητήσεως, στο παρόν στάδιο της συλλογιστικής μου, την περίπτωση της εφαρμογής του τμήματος II επί της εν λόγω κατηγορίας συμφωνιών.

49. Ομοίως, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το τμήμα II δεν τυγχάνει εφαρμογής παρά μόνο επί των υδάτων κυριαρχίας ή δικαιοδοσίας της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, λόγω του γεγονότος ότι το πεδίο εφαρμογής του προσδιορίζεται από τα άρθρα 117 και 118 υπό την έννοια ότι περιορίζεται στην πρόσβαση των σουηδικών πλοίων μόνο στα εν λόγω ύδατα, δεν έχει προφανώς αφεαυτού καθοριστική σημασία.

50. Το γεγονός ότι τα εν λόγω δύο άρθρα αναφέρονται στα «ύδατα της κυριαρχίας ή της δικαιοδοσίας των κρατών μελών της παρούσας Ενώσεως (...)» δεν αρκεί για να αποκλείσει από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 121 τα αλιεύματα που προκύπτουν

17 — Ο τίτλος V υπάγεται στο τέταρτο μέρος, τιτλοφορούμενο «τα μεταβατικά μέτρα», της Πράξεως Προσχωρήσεως.

από συναφθείσες μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων κρατών συμφωνίες.

51. Πράγματι, όχι μόνο η ανωτέρω κατηγορία συμφωνιών δεν διέπεται από το τμήμα III, αλλ' επιπλέον ουδαμώς προκύπτει, σύμφωνα με τη διατύπωση των άρθρων 117 και 118, ότι αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 121 επί των αλιευμάτων των σουηδικών πλοίων εντός των κοινοτικών υδάτων, σύμφωνα με συμφωνίες που επιτρέπουν μεταφορά ποσοστώσεων αλιευμάτων από τρίτα κράτη υπέρ της Κοινότητας.

52. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται μάλιστα από το επιχείρημα ότι ο διδόμενος από τον κανονισμό 3760/92 ορισμός των «κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων» περιλαμβάνει, πέραν των αλιευτικών δυνατοτήτων που είναι διαθέσιμες υπέρ της Κοινότητας εντός της κοινοτικής αλιευτικής ζώνης, και εκείνες που απαντούν εκτός της κοινοτικής αλιευτικής ζώνης.

53. Μολονότι το άρθρο 3 του ανωτέρω κανονισμού διευκρινίζει ότι ο εξαγγελλόμενος ορισμός χρησιμοποιείται «για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού (...)», γεγονός που αποκλείει προφανώς τη χρήση του για την ερμηνεία της Πράξεως Προσχωρήσεως, ο περιορισμός αυτός εμφαίνεται υπερβολικός τη στιγμή κατά την οποία ορισμένα άρθρα του τμήματος II αναφέρονται στον βασικό κανονισμό και στο εγκαθιδρυόμενο με αυτόν καθεστώς.

54. Εξάλλου, οι προϋποθέσεις που αφορούν συγκεκριμένο τομέα της προσχωρήσεως νέου κράτους μέλους τείνουν εκ φύσεως να εντάσσονται στο ισχύον στον τομέα αυτό δίκαιο, το οποίο τυγχάνει να είναι διαρθρωμένο, όσον αφορά τα γεωργικά και αλιευτικά ζητήματα, περί τους βασικούς κανονισμούς με τους οποίους καθιερώνεται για τον κάθε τομέα κοινοτική πολιτική.

55. Προσθέτω ότι το άρθρο 121, παράγραφος 2, της Πράξεως Προσχωρήσεως, παραπέμπει ρητώς στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού για τον προσδιορισμό των λεπτομερειών καθορισμού των χορηγουμένων στο Βασίλειο της Σουηδίας μεριδίων. Σύμφωνα με το σημείο ii της ανωτέρω διατάξεως, το Συμβούλιο εξουσιοδοτείται, ιδίως, να «κατανέμει τις *αλιευτικές δυνατότητες* μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζει τη σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων κάθε κράτους μέλους για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα» [18], οπότε να περιλαμβάνονται κατ' ανάγκη, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 3, στοιχείο ζ', οι αλιευτικές δυνατότητες της Κοινότητας εκτός της κοινοτικής αλιευτικής ζώνης.

56. Πάντως, τα προαναφερθέντα στοιχεία αφορούν το γενικό νομικό καθεστώς που εγκαθίδρυσε το άρθρο 121, παράγραφος 1 της Πράξεως Προσχωρήσεως και όχι την εφαρμογή τους στην ειδική περίπτωση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, όπως προκύπτει από προσεκτική ανάγνωση του παρατιθεμένου εκεί πίνακα.

57. Ο γάδος τον οποίο το Βασίλειο της Σουηδίας συνδέει με τον «γάδο αντισταθμίσεως» είναι ο αλιευόμενος εντός της ζώνης III b, c και d. Με τον πίνακα του άρθρου 121

18 — Η υπογράμμιση δική μου.

διευκρινίζεται ότι η ζώνη αυτή περιορίζεται στα «ύδατα της Κοινότητας» [19]. Έπεται ότι η χορηγηθείσα στο Βασίλειο της Σουηδίας κλείδα κατανομής μπορεί να τύχει εφαρμογής μόνον επί των κοινοτικών αλιευτικών δυνατοτήτων που εντοπίζονται στην κοινοτική αλιευτική ζώνη [20], με εξαίρεση τις κείμενες εκτός της εν λόγω ζώνης κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες.

58. Επομένως, καίτοι το άρθρο 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν αποκλείει a priori την εφαρμογή των κλειδών κατανομής που αυτό ορίζει για τις ευρισκόμενες εκτός των υδάτων της Κοινότητας αλιευτικές ζώνες, αυτό ισχύει μόνον υπό την επιφύλαξη ότι αντίθετη διευκρίνιση δεν περιορίζει το πεδίο εφαρμογής του, όπως συμβαίνει εν προκειμένω όπου οριοθετείται χωρικώς η αρχική ζώνη, βάση για τον υπολογισμό των αλιευμάτων.

59. Έχοντας διαπιστώσει ότι η κλείδα κατανομής ισχύει αποκλειστικά για τον αλιευόμενο εντός των υδάτων της εμπίπτουσας στην κοινοτική δικαιοδοσία ζώνης γάδο, απομένει προς εξέταση το ερώτημα αν το Συμβούλιο τήρησε τους όρους του άρθρου 121 της Πράξεως Προσχωρήσεως, αποκλείοντας με τον επίδικο κανονισμό το Βασίλειο της Σουηδίας από την κατανομή του «γάδου αντισταθμίσεως».

60. Με άλλους λόγους, αρκεί το γεγονός ότι το Βασίλειο της Σουηδίας καταδεικνύει ότι ένα μέρος ή το σύνολο του «γάδου αντισταθμίσεως» προέρχεται από τα ύδατα της Κοινότητας προκειμένου τα αλιευτικά αυτά δικαιώματα να του αναλογούν κατά το μέτρο που ορίζεται με την κλείδα κατανομής;

61. Όπως προκύπτει από τα πρακτικά επί των συμπερασμάτων από τις διαβουλεύσεις μεταξύ των τριών χωρών της Βαλτικής και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε θέματα αλιείας, διαβουλεύσεων που πραγματοποιήθηκαν το 1996 [21], οι 2 852 τόνοι του «γάδου αντισταθμίσεως» για το 1997 είναι προϊόν μεταφοράς, και συγκεκριμένα του δικαιώματος των κρατών μελών να αλιεύουν το είδος αυτό ιχθύος εντός των υδάτων της Κοινότητας.

62. Πλην όμως, η εφαρμογή της κλείδας κατανομής του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως μπορεί να αποδειχθεί δυσχερής όταν πρόκειται απλώς για ευχέρεια, οπότε η αλιεία μπορεί κάλλιστα να πραγματοποιηθεί, ανάλογα με το τι αποφασίζουν τα κράτη μέλη, τόσο εντός των υδάτων των χωρών της Βαλτικής όσο και εντός των κοινοτικών υδάτων.

63. Ο λόγος αυτός μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το επιφυλασσόμενο στο Βασίλειο της Σουηδίας μερίδιο για τον γάδο της ζώνης III b, c και d δεν καθορίστηκε για να τύχει εφαρμογής επί των ποσοστώσεων αλιευμάτων που κτήθηκαν από τρίτα κράτη, εκ μέρους της Κοινότητας, στο περιθώριο των χορηγηθέντων από τη διεθνή επιτροπή ΣΕΑ.

19 — Όπως προκύπτει από το παράρτημα 1 του υπομνήματος αντικρούσεως του Συμβουλίου, η ζώνη αυτή συνιστά μία από τις αλιευτικές ζώνες CIEM. Το ακρωνύμιο αυτό σημαίνει «Conseil international pour l'exploration de la mer» [διεθνές συμβούλιο για την εξερεύνηση της θαλάσσης], ήτοι επιστημονικό και τεχνικό διεθνή οργανισμό ο οποίος εκπονεί εργασίες αξιολογήσεως αφορώσες τα είδη των ιχθύων, τις ομάδες ειδών και τα αλιεύματα. Εκδίδει γνωμοδοτήσεις, στηριζόμενες κατ' ουσίαν σε βιολογικά κριτήρια, και διατυπώνει συστάσεις αφορώσες τα επίπεδα αλιευμάτων και τα συνοδευτικά τεχνικά μέτρα.

20 — Η ζώνη αυτή καθορίζεται στο άρθρο 3, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού και σημαίνει «(...) τα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή δικαιοδοσία των κρατών μελών».

21 — Παραρτήματα 4, 5 και 6 του δικογράφου της προσφυγής.

64. Η πρόθεση των κρατών που υπέγραψαν την Πράξη Προσχωρήσεως επιβεβαιώνεται από τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα της διακρίσεως μεταξύ των αλιεύσεων που πραγματοποιούνται στα ύδατα της Κοινότητας και εκείνων που διενεργούνται εκτός των ανωτέρω υδάτων, προκειμένου να περιοριστεί στα πρώτα η εφαρμογή της κλείδας κατανομής του άρθρου 121, παράγραφος 1.

65. Δεν αντιλαμβάνομαι ποιος είναι ο λόγος που δικαιολογεί, σε περίπτωση μεταφοράς πόρων που επετεύχθη από την Κοινότητα, η χορήγηση του αναλογούντος στο Βασίλειο της Σουηδίας μεριδίου να εξαρτάται από τον τόπο όπου πραγματοποιούνται οι αλιεύσεις εντός των κοινοτικών υδάτων. Εκτός αυτού, ο έλεγχος του εντοπισμού τους για τους σκοπούς εφαρμογής διαφοροποιημένου καθεστώτος αποδεικνύεται ότι είναι δυσχερής ως προς την επίτευξή του.

66. Η μνεία «ύδατα της Κοινότητας» δεν μπορεί, συνεπώς, να έχει περισσότερο συγκεκριμένη σημασία από το να υποδηλοί την αντιστοιχία της κατά την Πράξη Προσχωρήσεως ζώνης αναφοράς προς εκείνη των συστάσεων της διεθνούς επιτροπής [22], οι οποίες τείνουν να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα εντός της Κοινότητας προκειμένου να τύχει εφαρμογής επί του καθοριζομένου με τις εν λόγω διατάξεις ΣΕΑ η χορηγηθείσα στο Βασίλειο της Σουηδίας κλείδα κατανομής.

67. Η προσέγγιση αυτή επιβεβαιώνεται από τον τίτλο της δεύτερης στήλης του πίνακα του άρθρου 121: «διαίρεση CIEM ή IBSFC.— ζώνες αναφοράς για τον καθορισμό των ΣΕΑ» [23]. Η δεύτερη στήλη προσδιορίζει τις ζώνες αναφοράς βάσει των οποίων καθορίζεται, ανά είδος, το μερίδιο αλιευμάτων που αναλογεί στο Βασίλειο της Σουηδίας.

68. Το γεγονός ότι, με το παράρτημα Ι του επιδίκου κανονισμού, το Συμβούλιο συμπεριέλαβε τον «γάδο αντισταθμίσεως» στο ΣΕΑ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τη στιγμή κατά την οποία, με την ίδια πράξη, το μερίδιο του Βασιλείου της Σουηδίας είχε υπολογιστεί βάσει ενός ΣΕΑ που δεν περιελάμβανε τον εν λόγω πόρο, δεν είναι ικανό να τροποποιήσει την έννοια της Πράξεως Προσχωρήσεως, η οποία εμπίπτει στο πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο.

69. Έτσι, υπερέχουσα προφανώς αρχή είναι εκείνη που υποστήριξαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, ήτοι της εφαρμογής της κλείδας κατανομής του άρθρου 121, παράγραφος 1, αποκλειστικά στα απ' ευθείας οριζόμενα από τη διεθνή επιτροπή ΣΕΑ για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και για τα κοινοτικά ύδατα μέσω συστάσεως που κατέστη δεσμευτική.

70. Το κριτήριο που επιτρέπει την οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως

22 — Βλ. σημείο 5 των ανά χείρας προτάσεων.

23 — Το ακρωνύμιο IBSFC σημαίνει τη διεθνή επιτροπή, όπως διευκρινίζεται στην υποσημείωση 1 του πίνακα.

Προσχωρήσεως έγκειται, επομένως, λιγότερο στη γεωγραφική προέλευση των αλιευμάτων και περισσότερο στην προέλευση των ποσοστώσεων αλιευμάτων.

71. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο υπολογισμός του μεριδίου του Βασιλείου της Σουηδίας από το Συμβούλιο, με το παράρτημα Ι του επιδίκου κανονισμού, ο οποίος στηρίζεται αποκλειστικά στο χορηγηθέν από τη διεθνή επιτροπή ΣΕΑ, εξαιρουμένων των μεταφορών πόρων που συνιστά ο «γάδος αντισταθμίσεως», δεν αντίκειται προφανώς στις διατάξεις του άρθρου 121, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως.

Πρόταση

72. Ενόψει των προηγηθεισών παρατηρήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.